

عنوان مقاله:

دیپلماسی آب در ایران

محل انتشار:

اولین همایش ملی قنات، میراث ماندگار و آب (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

محمد برشان - روزنامه نگار و کارشناس تاریخ آب

رحیمه دهقانی دشتاب - کارشناس ارشد سازه های آبی

خلاصه مقاله:

آب مایع حیات، مهمترین عامل تولید غذا و عامل پایداری زیست در کره زمین است. با توجه به روند رشد جمعیت و محدودیت منابع آب در سطح جهانی و ملی و جدی شدن بحران آب در آینده، استفاده بیشتر از منابع آبی مشترک در کشورهای جهان و به خصوص ایران بسیار مهم تلقی می شود و این موضوع ناشی از ناهماهنگی مرزهای جغرافیایی و سیاسی، با مرزهای اقلیمی و حوزه های آبریز می باشد. لازم به ذکر است حدود 40 % جمعیت جهان در مناطقی زندگی می کنند که حوزه های آبریز آنها مشترک می باشند. یکی از عوامل تشدید تضادهای بینالمللی، بیش از 250 رودخانه مرزی و مشترکی است که بین 145 کشور جهان به وجود آمده است. با افزایش جمعیت این کشورها و نیاز بیشتر به آب طبیعتاً درگیری ها و برخوردهای بین کشورهای همجوار و ذینفع بر سر آبهای مشترک هم شدت بیشتری خواهد یافت. آب یک عنصر سیاسی- امنیتی است و روز به روز سیاسی تر و امنیتی تر می شود. آب می تواند منشا جنگ های داخلی، منطقه ای و بین المللی باشد چرا که نیاز به آب در همه زمینه ها روز به روز در حال افزایش است. این امر باعث گران تر شدن آب از نظر اقتصادی و اهمیت یافتن آن از نظر سیاسی، امنیتی و اجتماعی گردیده است. آب بنیان و پایه همه توسعه ها و یک کالای اقتصادی بسیار ارزشمند و یک عامل فرهنگ و تمدن است. جامعه بشری، سازمان ملل و دولت های ملی و محلی باید تهدید کم آبی را تبدیل به فرصت کنند. باید چالش های سیاسی- اجتماعی آب تبدیل به زمینه های گفتگو، تفاهم و معامله و جنگ بر سر آب تبدیل به صلح گردد.

کلمات کلیدی:

آب، دیپلماسی، تمدن، بحران و گفتگو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/906304>

